

κλαρί

κλαρί, το, ουσ. [<μτγν. σπάνιο κλαρίον], το κλαρί·

- **βγάζω στο κλαρί, α.** (για άντρες) οδηγώ γυναίκα στην πορνεία, ιδίως για να την εκμεταλλεύομαι: «έκανε πρώτα πως ήταν ερωτευμένος μαζί της και σιγά σιγά την έβγαλε στο κλαρί». **β.** οδηγώ κάποιον, ιδίως νεαρό, στην παρανομία: «μπλέχτηκε μ' αυτήν την κωλοπαρέα και τον έβγαλαν στο κλαρί». **γ.** οδηγώ κάποιον, ιδίως νεαρό, στην πορνεία, επιδιώκω να τον κάνω πούστη: «μικρός μικρός έμπλεξε μ' έναν πορνόγερο και τον έβγαλε στο κλαρί». Συνών. *βγάζω στη βίζιτα / βγάζω στο επάγγελμα (α, β) / βγάζω στο κουρμπέτι (γ, δ) / βγάζω στο μεϊντάι (β, γ)*·

- **βγαίνω στο κλαρί, α.** γίνομαι ληστής: «η φτώχεια τον ανάγκασε να βγει στο κλαρί». **β.** επαναστατώ, ζω στην παρανομία, είμαι φυγόδικος, φυγοδικώ: «απ' τη μέρα που βγήκε στο κλαρί, ζει με το φόβο μην το πιάσουν». (Λαϊκό τραγούδι: *να 'βγαίνα μάνα στο κλαρί, είναι η σκλαβιά πολύ πικρή*). **γ.** (για γυναίκες) εκδίδομαι επί χρήμασι, γίνομαι πόρνη: «έφυγε απ' το χωριό της δήθεν για να σπουδάσει και βγήκε στο κλαρί». **δ.** (για νεαρούς άντρες) αρχίζω να ζω τη ζωή του πούστη: «μ' αυτό το αδελφάτο που έμπλεξε, ήταν αδύνατο να μη βγει κι αυτός στο κλαρί!». Συνών. *βγαίνω στη βίζιτα / βγαίνω στο επάγγελμα (α, β) / βγαίνω στο κουρμπέτι (β, γ) / βγαίνω στο μεϊντάι (γ, δ)*·

- *δεν τον αφήνω (να σταθεί) σε χλωρό κλαρί (κλαδί), τον καταδιώκω επίμονα, συστηματικά, επιδιώκοντας το κακό του: «απ' τη μέρα που έμαθε πως τον κατηγορήσε, δεν τον αφήνει σε χλωρό κλαρί». Πρβλ.: σαν τον εξόριστο γυρίζω μες τα ξένα, ούτε χλωρό κλαρί βρίσκω να σταθώ, όλα τα όνειρα που έπλαθα χαθήκαν στους μαύρους τόπους που παντέρημος γυρνώ* (Λαϊκό τραγούδι).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας